

[Jørgen Jørgensen.]

Forbruget af Kød her i Landet, og ogsaa set ud fra det Synspunkt, at naar man ved Prishævning vanskeliggør Vilkaarene for de daarligst stillede i Samfundet, er det kun ret og rimeligt, at man skaber Betingelser for, at disse Mennesker kan hjælpes paa anden Maade.

Jeg er ogsaa tilfreds med, at der nu gives Mulighed for at yde en særlig Støtte til Fremme af Udryddelsen af Tuberkulose i vore Besætninger, og jeg vil tro, at ved en fornuftig Anvendelse af de Bestemmelser, der staar i Lovforslaget, vil man i disse Aar være i Stand til at føre en betydende Kamp mod den Tuberkulose, der er i Besætningerne Landet over, og hæve Udnyttelsen af den Afgrøde, der vokser op paa den danske Jord.

Den Kornordning, der her foreslaas, kan vi ogsaa give vor Tilslutning til. Jeg har ved tidligere Lejlighed sagt, at vort principielle Standpunkt til en Kornordning er dette, at vi, naar Produktionen er fri, naturligvis ikke er Tilhængere af, at der skæbes særlige Beskyttelsesforanstaltninger over for enkelte Grene inden for Landbruget. Men Forholdene er i Dag for Kornets Vedkommende ikke de samme, som de har været tidligere, og vi er ikke saa lykkelige som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Parti, at kunne vedblive at have det samme Standpunkt til en Sag uden Hensyn til, hvordan Forholdene i øvrigt ændrer sig. Det ærede Medlem er Tilhænger af Beskyttelsesforanstaltninger for Korn dyrkning, enten vi kan levere 100 000 Svin til England eller 110 000 eller 70 000. Vi derimod mener, at den Dag, da der udefra indføres en saa betydelig Begrænsning af vor Svineproduktion, som Tilfældet er nu; den Dag, da det bliver et Monopol at faa Andel i denne Produktion, og den Dag, da der ved denne Fordeling skaffes Betingelser til Veje for at bevare Svineproduktionen i væsentlig Grad for mindre og mellemstore Landbrug — hvor den ogsaa altid før har ligget, og hvor jeg finder det rimeligt, at den skal ligge —, den Dag, der ved Fordelingen gives Brug af disse Størrelser en Fortrinsstilling, vil det kun være rigtigt og rimeligt, at de andre Landbrugere, der er henvist til at afhænde deres Korn til Priser, der dikteres af Dumpingpriser udefra, faar et vist Vederlag gennem den Kornordning, der her er skitseret.

Den Kornordning, der her foreslaas, vil ikke betyde, at den foreslaaede Kornafgift paalægges de Priser, vi kender paa

Korn nu. Forventningen om en Kornordning og Handelen med Valutaattester, som er blevet muliggjort, fordi Kornindførselen er begrænset til et forholdsvis ringe Kvantum, og fordi der faktisk paa dette Omraade skabes et vist Monopol for den, der er i Stand til at opnaa Valutaattester, ved Handelen med Valutaattester, har medført, at Kornpriserne i Dag er betydelig højere, end de vilde have været, saafremt ingen af disse Betingelser var til Stede. Derfor vil en Afgift som den, der her er foreslaaet, ikke medføre en Stigning af den Størrelse, som Afgiften andrager; men den vil stabilisere Kornpriserne; skabe en vis Ro i Landbrugs erhvervet, saaledes at der bliver bedre Mulighed for at planlægge, og den vil give et rimeligt Vederlag til de Landmænd, der er afskaaret fra at faa en forholdsvis Part i Svineproduktionen, og som er henvist til at afsætte deres Korn til andre, der gennem Svineproduktionen kan udnytte dette Korn til langt højere Priser end dem, der ellers betales i Omsætningen.

Den foreslaaede Smørordning har vi heller ikke meget at indvende imod. Vi har ved vor Stilling i Landbokommissionen i Sommer og hver Gang, Forslag herom har været drøftet i dette høje Ting, erkendt det rimelige i, at Forbrugerne her i Landet betalte en Pris, der nogenlunde svarer til, hvad vi kunde opnaa paa det engelske Marked, hvis ikke særlige Foranstaltninger var indført over for vor Indførsel til England. Ingen vil med Rimelighed kunne kræve, at Forbrugerne her i Landet skal kunne købe de Produkter, der her er Tale om, af det danske Landbrug til Priser, der ligger langt under, hvad det koster at fremstille disse Varer.

Dengang Prisstigningen satte ind over vort Land i Krigsaarene, da Verdensmarkedets Priser ikke længere fandtes, gik vi ind for det Synspunkt, at Forbrugernes Interesser skulde værnes. Under stærk Protest fra anden Side tog vi den Stilling, at der skulde sættes Maksimalpriser paa de nødvendigste Varer, Befolkningen skulde bruge. Nu mener jeg, at vi med større Ret, i hvert Fald med stærkere saglig Begrundelse, kan sige, at nu er Forholdet anderledes. Nu maa Landbruget afsætte sine Varer til Priser, der ligger betydeligt under, hvad det koster at fremstille disse Varer. Vi maa gøre det, fordi vi ikke kan have et frit Marked, hvor vi kan konkurrere med andre Landes Landmænd paa lige Vilkaar, fordi man spærrer Afsætningen af vore Produkter, lægger Vanskeligheder i Vejen, lægger Af-